VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 55 (5904) Ceturtdien, 1989. gada 11. maijā Maksā 3 kap.

Pīļkopība — sekmīgi

Izsenis padomju saimniecībā «Aglona» audzē pīles. Pēdējos gados arvien palielinās arī nobarojamo broileru skaits. Tos gan te uz vietas neinkubē.

Kā apgalvo saimniecības ekonomistes, putnkopība «Aglonā» ir visienesīgākā nozare. Tās rentabilitāte 1988. gadā bija 24,4 procenti. Salīdzināšanai — lopkopības rentabilitāte sasniedza 21,1 procentu, bet liellopu gaļas ražošana — tikai 8,1 procentu.

Tīrā peļņa, ko iepriekšējā gadā saimniecība guva no putnu gaļas un pīlēnu realizācijas, bija 583000 rubļu. Saimniecība valstij realizēja 1240 tonnas putnu gaļas plānoto 1150 tonnu vietā. Izpārdeva 97000 (plāns 60000) diennakti vecu pīlēnu ne tikai savā rajonā, bet arī Liepājā, Dobelē.

Pirmie tūkstoši pīlēnu jau šogad aprīļa nogalē bija nopērkami Madonas tirgū.

Šī gada pirmajā ceturksnī saimniecība pārdevusi 278 tonnas putnu gaļas (plāns 200 tonnas).

Labāko putnkopju vidū saimniecībā min jauniešus. Tie ir brāļi Kondratjevi, kuri strādā pēc ģimenes darbuzņēmuma principa, Viktora Bartuša vadītā komjauniešu-jauniešu brigāde.

E. STEPIŅA

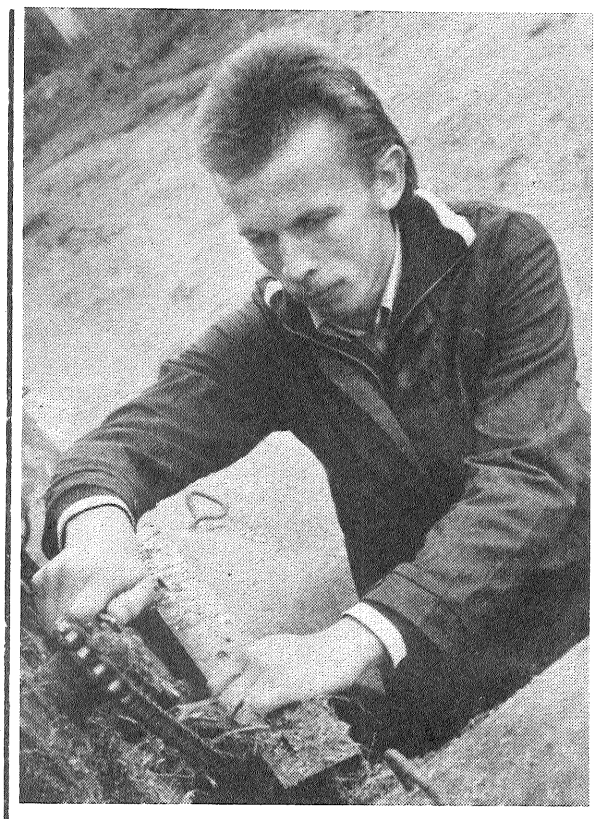

Viktors Bartušs (attēlā) ir fermu «Laukezers» un «Ainava» mehānikis. Viņš gādā, lai visās fermās uzstādītie mehanizācijas līdzekļi nevainojami darbotos.

I. SALNAVIEŠA foto

Aktuāli

Kādai būt sacensībai?

18. aprīlī notika rajona darbaļaužu sociālistiskās sacensības vadīšanas un rezultātu apkopošanas komisijas sēde, kurā nolēma ar laikraksta palīdzību vērsties pie visiem lasītājiem ar lūgumu izteikt savas domas un novērojumus par sociālistiskās sacensības organizēšanu un rīkošanu.

Pašlaik ir izmainīti sociālistiskās sacensības rezultātu apkopošanas noteikumi lauku darbaļaudīm. Daļēji tie tiks apkopoti par pusgadu, bet galvenā uzmanība paredzēta gala rezultātiem, tas ir, — gada rezultātiem.

Agrorūpnieciskās apvienības speciālisti, komisijas locekļi vienprātīgi atzina, ka organizēt sociālistisko sacensību starp saimniecībām ir grūti, bet iespējams (neskatoties uz ekonomiskā potenciāla starpību, visi nodarbināti vienādas produkcijas izlaidē). Taču, organizējot sacensību starp rūpniecības uzņēmumiem, apkalpojošās sfēras organizācijām, rodas daudz problēmu. Atšķirīga ir uzņēmumu apgāde ar modernu iekārtu, gan produkcijas rentabilitātes līmenis, gan iespēja ieviest automatizācijas un mehanizācijas līdzekļus dažos tehnoloģiskajos procesos.

Vārdu sakot, kā savā starpā pēc ekonomiskajiem rādītājiem var sacensties bioķīmiskā rūpnīca un kūdras fabrika, ja tie ir divi pavisam atšķirīgi uzņēmumi? Vai gāzes saimniecība un kinodirekcija. Tie strādā nelīdzvērtīgos apstākļos, bet rajona sociālistiskajā sacensībā piedalās vienā grupā un tiek vērtēti pēc vieniem un tiem pašiem rādītājiem.

Cita problēma — sociālistiskās sacensības mērķis. Līdz šim laikam mēs visi sacentāmies par produkcijas izlaides palielināšanu. Nav svarīgi kādas — vajadzīgas vai nevajadzīgas, ekoloģiski tīras vai otrādi. Tas ir, mēs ar sociālistiskās sacensības starpniecību aktīvi iznīcinājām dzīves vidi, izlietojām dabas resursus. Tad, varbūt, mainīt akcentus? Lai uzņēmumi un organizācijas sacenšas ekoloģijas aizsardzības jautājumos, pilsētu sociālo problēmu risināšanā, bet rezultātus apkopo vietējo padomju izpildkomitejas. Ar to mēs nemazināsim cīņas spraigumu par ieplānoto rādītāju paaugstināšanu uzņēmumos un organizācijās (cits jautājums — vai tas ir vajadzīgs), jo katrs uzņēmums piedalās nozaru sacensībā ar radniecīgiem uzņēmumiem.

Daži vārdi par stimuliem.

Protams, ziņa par to, ka savs uzņēmums par darba rezultātiem noteikta laika periodā saņēmis ceļojošo karogu, uz kolektīvu iedarbojas mobilizējoši. Bet man šķiet, ka solīda naudas prēmija vai dāvana «Labākajam virpotājam», «Labākajam mūrniekam» vairāk ieinteresētu cilvēkus.

Bet šim nolūkam ir jāorganizē rajona profesionālās meistarības konkursi un jāievieš rajona veicināšanas fonds sava aroda meistariem.

Viss augstākminētais nav aicinājums atteikties no sociālistiskās sacensības, drīzāk tas ir aicinājums ieinteresētai sarunai. Var taču visu atstāt kā agrāk — mākslīgi organizētu rezultātu apkopošanu (ar dažādu koeficientu palīdzību) pa kolektīviem, kuriem vienaldzīgs, piemēram, Līvānu kūdras fabrikas produkcijas iegūšanas tempu pieaugums vai kas tamlīdzīgs.

N. PAVLOVSKIS,
rajona komisijas loceklis

Cienījamie vēlētāji!

Mēs, Preiļu rajona lauku saimniecību inženieru-mehāniķu sanāksmes dalībnieki, lepojamies ar to, ka par PSRS tautas deputāta kandidātu kļuvis mūsu kolēģis inženieris-mehāniķis, tehnisko zinātņu kandidāts, profesors, VARK I vietnieks, Latvijas PSR ministrs, Latvijas olimpiskās komitejas loceklis, Latvijas Autosporta federācijas priekšsēdētāja vietnieks, PSRS sporta meistars autosportā Dainis Ģēģers.

Mēs zinām, ka Dainis Ģēģers jau agrā jaunībā, lai apmierinātu savu interesi par tehniku un grūto materiālo apstākļu dēļ, apguvis atslēdznieka, virpotāja, metinātāja, traktorista profesijas.

Strādājot Lauktehnikas sistēmā par pārvaldnieku, viņš bija iniciators vienotā inženierdienesta ieviešanai, ko vēlāk līdzīgos variantos ieviesa visur republikā un daudzviet Savienībā. Viņš vadīja zinātniski pamatotu mašīnu struktūras noteikšanu. Katrai rajona saimniecībai ir izstrādāts tehniskās bāzes attīstības projekts.

Viņš lika pamatus, lai Lauktehnika un citas servisorganizācijas sāktu strādāt lauku saimniecību interesēs. Tagad viņš vada darbu, lai Latvijas republikā augstāko lauksaimniecības vadību izveidotu decentralizētu, demokrātisku — tādu, kāda būtu vajadzīga zemes apstrādātājiem, lopkopējiem, lauksaimniecības produkcijas pārstrādātājiem.

Mēs domājam, ka Daiņa Ģēģera mērķtiecība, darbaspējas un zināšanas būtu ļoti noderīgas PSRS tautas deputātu korpusam.

Aicinājums pieņemts inženieru mehāniķu sanāksmē 6. maijā.

Veterānu aicinājums

Mēs, Lielā Tēvijas kara un darba veterāni, aicinām vēlētājus 14. maijā — atkārtotajās PSRS tautas deputāta vēlēšanās — nodot savas balsis par pulkvedi Vjačeslavu Barsukovu.

Uzskatām, ka V. Barsukovs — cilvēks, kurš izgājis Afganistānas kara sūro skolu, apbalvots ar kaujas ordeņiem un tagad ieņem atbildīgu posteni, ir uzkrājis nepieciešamo dzīves pieredzi. Mēs uzskatām, ka viņš patiešām ir politiska figūra un būs spējīgs pacelt valdības līmenī daudzas mūsu reģiona problēmas, ietekmēt pārkārtošanās gaitu armijā un Iekšlietu ministrijas orgānos. Nešaubāmies, ka V. Barsukovs konsekventi un mērķtiecīgi īstenos visus savas plašās programmas punktus, vēlētāju norādījumus.

Balsojot par V. Barsukovu, mēs balsosim par konkrētību un lietišķumu. Balsojot par Barsukovu, mēs patiešām balsosim par pārkārtošanos.

I. Sviridovs, J. Karajevs, F. Solomahins, L. Vinokurova, F. Vinokurovs, S. Jevtušovs, F. Jevtušova, A. Jegorovs, M. Jefimovs, V. Udalovs, G. Šapkovskis, M. Maščerikovs

Latvijas PSR Augstākās Padomes sesija

5. un 6. maijā Rīgā notika republikas vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes vienpadsmitā sesija.

Augstākās Padomes sēžu zālē bija biedri J. Vagris, A. Gorbunovs, V. Bresis, V. Soboļevs un citi republikas vadītāji, kā arī PSKP CK partijas celtniecības un kadru darba nodaļas atbildīgais organizators A. Lagno un PSRS Augstākās Padomes vecākais konsultants tautas deputātu padomju jautājumos R. Romanovs.

Sesijas sēdes, kurās tika izskatīti jautājumi, kas skar dažādas republikas dzīves jomas, vadīja Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija priekšsēdētājs A. Gorbunovs.

Ievērojot deputātu izteiktos papildinājumus un piezīmes, tika pieņemts lēmums «Par pasākumiem, kas veicami, lai radikāli uzlabotu latviešu valodas mācīšanu republikas iedzīvotājiem», Latvijas PSR likums «Par Latvijas PSR konstitūcijas (Pamatlikuma) papildināšanu», Latvijas PSR Valodu likums, lēmums «Par Latvijas PSR Valodu likuma spēkā stāšanās kārtību» un Latvijas PSR likums «Par zemnieku saimniecībām Latvijas Padomju Socialistiskajā Republikā». Sesijā tika izskatīti arī citi jautājumi un tajos pieņemti attiecīgi lēmumi.

6. maijā republikas vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes vienpadsmitā sesija beidza darbu. Plašs pārskats par sesijas darbu un tās pieņemtajiem lēmumiem tiek publicēts republikāniskajā presē.

LATINFORM

Mosties, atbalsti, piedalies!

Latvijas 1. Olimpiskā diena

Latvijas Olimpisko komiteju nodibināja 1922. gadā. To atzina Starptautiskā olimpiskā komiteja un līdz otrajam pasaules karam Latvijas republikas pārstāvji piedalījušies 8., 9., 10., 11. vasaras Olimpiskajās spēlēs un ziemas Olimpiskajās spēlēs 1924., 1928. un 1936. gados. 1940. gada sociālo pārvērtību procesā un pasaules kara traģisko notikumu gaitā LOK darbība tika pārtraukta, pagaisa arī pati LOK.

Republikas sabiedrība mūsu valstī notiekošo labvēlīgo pārbūves un demokratizācijas procesu rezultātā nonāca pie secinājuma par LOK darbības atjaunošanas nepieciešamību.

1988. gada 19. novembrī Latvijas PSR sporta federāciju, sporta biedrību, sporta klubu un citu ar sportu saistītu organizāciju pārstāvju konference paziņoja, ka Latvijas Olimpiskā komiteja atsāk savu darbību kā sabiedriska fiziskās kultūras un sporta organizācija Latvijas Padomju Sociālistiskajā Republikā: līdz LOK oficiālai atzīšanai Starptautiskajā olimpiskajā komitejā tās nosaukums ir Latvijas pagaidu Olimpiskā komiteja (LOK).

Šī gada 13. maiju LOK ir pasludinājusi par Latvijas 1. Olimpisko dienu. Šāda diena notiks arī pie mums — rajonā.

Gaidīsim visus sportot gribošus un varošus — gan bērnus un vecākus, gan aktīvos un mazākaktīvos sportistus, gan iesācējus un sporta veterānus. Katram būs iespēja sevi apliecināt kādā no sacensībām: skrējienā, svaru bumbas celšanā, laukuma tenisa spēlē, ģimeņu sacensībās. Pašiem trakākajiem, totālu nogurumu alkstošajiem tiks radīta iespēja «izlādēties» «Eikša» maratonā — 4x5 km.

Šīs dienas dalībniekiem būs iespēja pirmo reizi šosezon redzēt mūsu rajona ūdensslēpotāju sniegumu.

Visus Olimpiskās dienas dalībniekus morāli stiprinās izcīnītie LOK vimpeļi un pārējā LOK atribūtika.

Savas zaudētās fiziskās spējas varēsiet atjaunot turpat saunā un izmantojot bufetes pakalpojumus. Noslēgumā — deju maratons lauku kapelas pavadījumā.

Visi Olimpiskās dienas dalībnieki tiek gaidīti SCO ūdensslēpošanas bāzē pie Eikša ezera 13. maijā plkst. 14.00. Pēc šī pasākuma mājās nokļūšanu dalībniekiem nodrošinās sporta bāzes autobuss.

R. KOCKERS,
BSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs

Kāpēc es piekritu balotēties otrreiz

No sirds esmu pateicīgs tiem vēlētājiem, kuri 26. martā balsoja par mani. Daugavpils un visa apgabala vēlētāju uzticība, kā arī atkārtota izvirzīšana no apgabala darba kolektīviem, deva man morālas tiesības piekrist balotēties atkārtoti.

Manu lēmumu zināmā mērā ietekmēja sarežģītā politiskā situācija republikā.

Vēlēšanu rezultāti republikā parādīja, ka galvenokārt uzvarēja «prāta pārvaldītāji», bet diemžēl tikai vienas iedzīvotāju daļas pārvaldītāji.

Starp ievēlētajiem deputātiem nav neviena strādnieka vai zemnieka, kaut gan vēlētāju skaits starp tiem bija vairāk nekā 72 procenti.

Darba cilvēkiem — strādniekiem un zemniekiem, veselības aizsardzības un tautas izglītības darbiniekiem, apkalpojošās sfēras, inženiertehniskajiem darbiniekiem, inteligencei un jaunatnei šodien ir minimālas politiskās tiesības, nepilnīga darba likumdošana un vāja sociālā aizsardzība.

Mēs esam tiesīgi cerēt, ka valsts politika atspoguļotu mūsu dzīves svarīgākās intereses, ka valsts politikā beidzot prioritāte tiktu piešķirta labklājības paaugstināšanai, pirmām kārtām — savai tautai.

Uzskatu par pareizu, ka Daugavpils vēlēšanu apgabalā jābūt deputātam, kurš ir šī apgabala iedzīvotājs, labi pārzina un pārdzīvo par pilsētas un apgabala problēmām.

Publicējamā programma arī būs mana darba pamats, ja mani ievēlēs par deputātu.

A. GRIGORJEVS,
Daugavpils lokomotīvju depo mašīnists

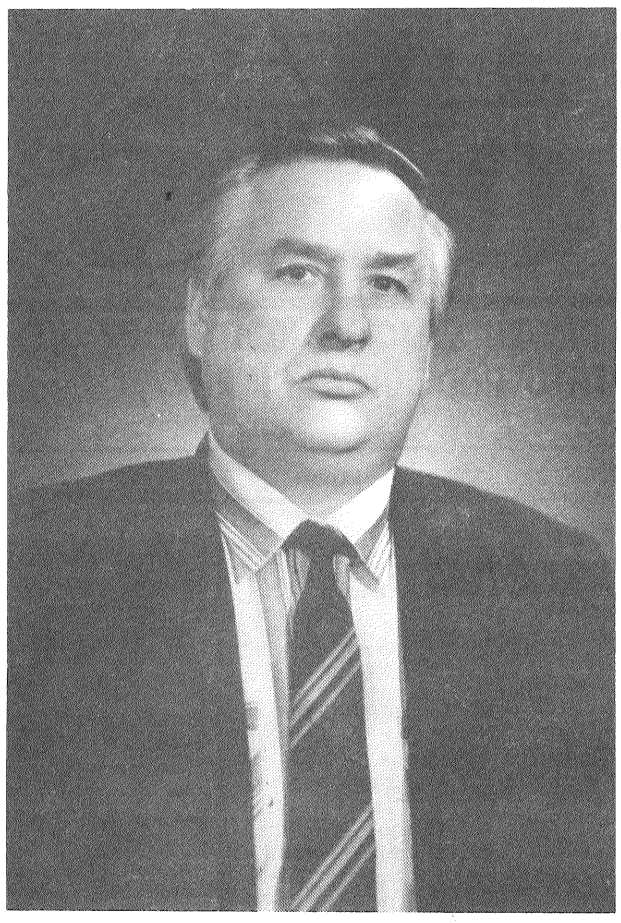

Varu — tautas rokās

A. GRIGORJEVA — PSRS TAUTAS DEPUTĀTA KANDIDĀTA 709. DAUGAVPILS TERITORIĀLAJĀ VĒLĒŠANU APGABALĀ — PIRMSVĒLĒŠANU PROGRAMMA

PAR EKONOMIKU

Ekonomika, manuprāt, ir PSRS tautas deputāta darba galvenais saturs, un tam jānorit trijos virzienos — uzdevumu risināšana valsts, republikas un reģiona mērogā.

Cilvēku dzīves līmeņa paaugstināšana galvenokārt ir atkarīga no ekonomikas attīstības tempiem. Jāsalauž vecās un jāizveido jaunas ražošanas attiecības, kuras ietver ražošanas pārvaldi, attiecības starp ministrijām un uzņēmumiem, uzņēmumiem un nomniekiem. Tikai pilnīga saimnieciskā aprēķina ieviešana, pamatojoties uz nomas attiecībām, ļaus izdarīt konstruktīvas izmaiņas ekonomikā. Tāpēc nepieciešama ražošanas plānošana no «apakšas», saskaņā ar patērētāju pasūtījumiem. Pasūtījumi arī kļūs par ražošanas programmu, un nekāda cita plāna nevajag. Nepieciešams pāriet no produkcijas sadales pa fondiem uz brīvo preču vairumtirdzniecību. Cenas netiek noteiktas no «augšas», bet gan — vienojoties ražotājam un patērētājam. Vienīgais drošais līdzeklis, kā noteikt cenas, — tirgus, jo nekā labāka cilvēce nav izdomājusi. Starp citu, jaunais saimniekošanas mehānisms paredz «nostiprināt centralizāciju cenu veidošanas procesa pārvaldē». Bet tas nozīmē — saimnieciskā aprēķina beigas.

Svarīgi ir panākt strādnieka interešu saskaņu ar uzņēmuma interesēm. Darba alga pagaidām ir atkarīga no tā, cik izdevīgus vai neizdevīgus normatīvus izdevās dabūt «augšā».

Ja mani ievēlēs par deputātu, centīšos panākt, lai tiktu atcelti uzņēmumu ekonomiskās brīvības ierobežojumi un lai valsts uzņēmumiem un kooperatīviem būtu vienādas tiesības.

Likumīgā ceļā likvidējot «Likuma par valsts uzņēmumu un apvienību» ierobežojumus, radīsim ekonomiku, kuru regulē tirgus, konkurenci starp uzņēmumiem, izskaudīsim monopoltiesības. Tirgus pēc būtības ir vislabākā valsts pieņemšana, dabisks preču ražošanas regulators.

Kā deputāta kandidāts uzskatu, ka sevišķi svarīga nozīme ir ekonomikas finansiālai atveselošanai, jo 300 miljardi rubļu, kas atrodas pie iedzīvotājiem, un tas, ka netiek apmierināts pieprasījums, ievērojami bremzē pārbūves procesu. Par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem uzskatu: piesātināt tirgu ar tautas patēriņa precēm, pārskatīt dārgu un ne tau pirmās vajadzības objektu būvniecības nepieciešamību, proti — tas attiecas uz kanāliem Volga — Čogroja, Volga — Urāla, Dņepra — Dnestra, kā arī uz Rietumsibīrijas gāzes kondensātu kompleksu divu BAMu vērtībā. Nepieciešams pārskatīt militāro budžetu un kosmisko programmu, samazināt pārvaldes aparātu; likvidēt vai iznomāt kooperatīviem nerentablos uzņēmumus. Jāizbeidz tendence tikai ņemt un ņemt no dabas, neko neatstājot nākamajām paaudzēm, iegūstot milzīgos apjomos energoresursus: naftu, gāzi, ogles, mežu.

Pilnībā atbalstu republikas saimnieciskā aprēķina koncepciju un centīšos panākt tās realizēšanu. Jautājuma būtība ir skaidra — republikas labklājībai jābūt pilnīgi atkarīgai no saimnieciskās darbības rezultātiem tās teritorijā. Līdz ar to republika gūs iespēju regulēt galīgo rezultātu un izmantot to savā labā. Viss, vai gandrīz — viss, būs atkarīgs no tā, kā veidosies visas Savienības ekonomikas modelis. Ja tas, kā saka, nedos efektu, tad arī republikas saimnieciskais aprēķins paliks tikai uz papīra. Šīs problēmas atrisinājums arī būs atkarīgs no tautas deputāta pozīcijas.

Attiecībā uz ļeņiniskās koncepcijas «Visu varu padomēm!» nostiprināšanu un īstenas tautas varas izveidošanu, centīšos panākt, lai tiktu pieņemts likums par vietējo pašpārvaldi un pašfinansēšanu. Tas darīs galu ministriju un resoru diktātam, bet pēc finansiālās neatkarības iegūšanas vietējās padomes varēs ātrāk risināt sociālos jautājumus reģionā.

PAR LAUKSAIMNIECĪBU

Pašreizējā lauku atjaunotnes procesā ir aktuāla V. I. Ļenina prasība: «Netraucēt zemniekam strādāt!».

Agrorūpnieciskā komitejā, stingri reglamentējot zemnieka darbu, pārvērta viņu par dienas strādnieku, zemnieks pārstāja būt zemes saimnieks.

Nomas darbuzņēmumi, ģimenes darba formas, Latvijā tradicionālās zemnieku saimniecības pagaidām lielu popularitāti vēl nav guvušas. Kāpēc? Zemnieks vēl netic pārbūves neatgriezeniskajam raksturam. Deputāta uzdevums ir panākt, lai tiktu izdots likums par zemes izmantošanu. Šim likumam jāizmaina Agrorūpnieciskās komitejas funkcijas, bet kolhoziem un padomju saimniecībām jādod iespējas veidot viņiem piemērotu pārvaldes struktūru. Piemēram, — zemnieku savienību.

Likumam jāparedz rentnieka tiesības uz zemi mūžīgā lietošanā ar mantojuma tiesībām, vislabvēlīgāko apstākļu radīšana rentniekiem un zemnieku saimniecībām, lai būtu iespēja attīstīt sociālās un ražošanas infrastruktūras, kā arī atrisināt kreditēšanas un materiāli tehniskos jautājumus. Likumā jāparedz rentnieka priekšrocības saimniecības izveidošanā. Apmainoties ar produkciju, rūpniecībai piedaloties lauksaimniecības darbos, izveidot jaunas savstarpējās attiecības starp pilsētu un laukiem. Centīšos panākt, lai lauksaimniecības produkcija tiktu godīgi sadalīta starp reģioniem un to iekšienē.

Visnotaļ jāuzlabo produktu uzglabāšana, pārstrāde, produkcijas piegāde patērētājiem. Tāpēc jāatbalsta tādu kooperatīvu veidošanās, kuri nodarbojas ar šīm problēmām.

PAR VALODU

Šodien mūs visus uztrauc, kāds būs likums par valodām. Saprotu latviešu tautas satraukumu par savas valodas likteni, par tās lietošanas sfēras samazināšanos un uzskatu, ka likumam, kas garantētu latviešu valodas pilntiesīgu attīstību, jābūt pieņemtam. Atsevišķi likumprojekta panti tomēr ir jāpilnveido. Ja mēs patiešām gribam, lai likumam būtu spēks, tam jārada ekonomisks segums, jāveido atbalsta bāze. Reāli tās pagaidām nav, un vēl nav skaidrs, kad būs radīti apstākļi, lai visi, kas vēlas, iemācītos latviešu valodu. Aktuāls jautājums ir latviešu valodas skolotāju sagatavošana. Vārdu sakot, nepieciešama valsts programma, lai mērķtiecīgi apgūtu latviešu valodu, sākot no bērnudārza, skolas.

Lai netiktu pārprasta un sagrozīta mana pozīcija attiecībā uz valodu, atļaujiet izklāstīt savu programmu: es esmu par latviešu valodu kā valsts valodu, bet uzskatu, ka nedrīkst pieļaut ne krievu tautas un valodas, ne jebkuras citas Latvijā dzīvojošas tautas un valodas tiesību ignorēšanu. Valstij ir jāgarantē, lai divvalodība kļūtu par realitāti. Gribu atgādināt dažus vārdus no savas runas, kuru Daugavpils delegācijas vārdā teicu Latvijas tautu forumā: «Tajos republikas rajonos, kur iedzīvotāju vairākumu veido nelatviešu tautības pārstāvji, krievu valodai jābūt tikpat pilntiesīgai kā latviešu valodai visās valsts sabiedriskajās un ražošanas sfērās, kā arī lietvedībā».

Centīšos panākt, lai krievu valoda kā starpnacionālās sazināšanās valoda tiktu nostiprināta PSRS Konstitūcijā.

PAR TIESISKU VALSTI

Politiskās un ekonomiskās reformas nav iespējamas bez tiesiskas valsts izveidošanas. Centīšos iestāties par to, lai valsts varas orgānu galvenos vadītājus ievēlētu no vairākiem kandidātiem, aizklāti balsojot.

Demokrātisko procesu neatgriezeniskumam sabiedrībā jābalstās uz likumu par atklātību un presi.

Pieredze, apspriežot PSRS Konstitūcijas grozījumu un likuma par vēlēšanām projektus, parādīja, ka likumprojektu sagatavošanai jānotiek atklāti, konkursa veidā, ar obligātu alternatīvu projekta apspriešanu.

Republikas ekonomiskā patstāvība prasa Vissavienības un republikas likumdošanas kompetences norobežošanu, kā arī tiesisku garantiju radīšanu pret pārmērīgu centrālismu un resoru diktātu. Jānosaka kārtība, kas garantētu, ka republikai vitāli svarīgi jautājumi netiek izlemti bez tās piekrišanas. Jārada likumi, kuri nepieļauj tiesību aizsardzības orgānu patvaļu pret personību. Esmu par to, lai tiktu atcelts likums, ar kuru zaudēta dzīvokļa neaizskaramība, kas garantēta PSRS Konstitūcijā. Uzskatu par nepieciešamu izveidot likumu par referendumiem, kas ir svarīgs faktors, lai iepazītu padomju cilvēku noskaņojumu un domas. Referendumi var būt gan Vissavienības, gan reģionālie. Pamatojoties uz atklātību un demokrātiju, centīšos panākt, lai nebūtu ne cilvēku, ne zonu, kuras nav pakļautas kritikai.

Uzskatu par nepieciešamu izstrādāt valsts programmu cīņai pret noziedzību.

PAR EKOLOĢIJU

Par svarīgāko ekonomisko faktoru, kura dēļ tiek iznīcināta apkārtējā vide, kļuvusi uzņēmumu nepārdomātā darbība, uzņēmumu nerēķināšanās ar dabu un tās iespējām. Iesaku katrā uzņēmumā ieviest sanitārās pases un panākt, lai pie kriminālatbildības sauktu personas, kas vainīgas apkārtējās vides piesārņošanā.

Iestājos par ilgtermiņa programmas izveidošanu, kas ietvertu dabas resursu atjaunošanas uzlabošanu, standartu transporta izplūdes gāzēm, attīrīšanas iekārtu būvniecību pēc mūsdienu tehnoloģijas.

Periodiski jāpublicē ziņas par saslimstības struktūru pesticīdu, nitrātu lietošanas gadījumos un apkārtējās vides piesārņošanas rezultātā.

Centīšos panākt, lai likumā par vietējo pašpārvaldi tiktu ietvertas republikas un vietējo padomju tiesības aizliegt būvēt jebkuru objektu, ja tā darbība radīs zaudējumus apkārtējai videi.

PAR SOCIĀLAJĀM PRIORITĀTĒM

Sociālajā politikā, pastāvot pilnīgam saimnieciskajam aprēķinam un līgumattiecībām, ir jāizbeidz darba algu nonivilēšana. Centīšos panākt, lai valsts garantētu izdzīvošanas minimumu pensionāriem, invalīdiem, studentiem un daudzbērnu ģimenēm, lai tiktu likvidēti darba algas «griesti» strādājošajiem pensionāriem.

Centīšos panākt, lai atvaļinājums visiem tiktu pagarināts līdz 24 darba dienām.

Es iestājos par to, lai tiktu publicēts cenu indekss un dzīves līmeņa indekss. Valstij jānodrošina kompensācija, lai cilvēkiem segtu zaudējumus, kas rodas cenu pieauguma dēļ. Likumprojektā par pensijām nepieciešams paredzēt diferencētu pieeju atbilstoši darba stāžam un darba algas apjomam pēdējo desmit gadu laikā.

Centīšos panākt, lai cilvēkiem, kuri slimo ar arodslimībām un uzņēmumā nostrādājuši attiecīgu laikaposmu (sievietes — 15 gadus, vīrieši — 20 gadus), izmaksātu pensiju pilnā apmērā. Aktīvi cīnīšos par to, lai tiktu iesaldētas jau tā augstās cenas pārtikas produktiem un pirmās nepieciešamības precēm.

Lai aizsargātu sievietes tiesības un intereses, ierosinu pagarināt pēcdzemdību atvaļinājumu līdz 2,5 gadiem, izmantojot valsts noteikto izdzīvošanas minimumu. Uzskatu, ka nepieciešams plašāk izmantot sievietes tiesības uz nepilnu darba dienu un citas mātes tiesību aizsargāšanas formas, pakāpeniski palielinot pabalstus bērniem.

Cīnīšos, lai tiktu lauzta staļinisma radītā sistēma ar sociālajām un materiālajām privilēģijām nomenklatūras darbiniekiem. Pie mums sabiedrība noslāņojusies pēc sociālajām un mantas pazīmēm. Pārvaldes aparāts ir pārtapis sava veida šķirā, kura savu labklājību uzskata par visvarīgāko. Aparāta darbiniekiem ir kolosāla ietekme, kas pamatojas uz kopīgu interešu konsolidāciju un kam nav nekāda sakara ar konkrētu darbu. Tā kā materiālie resursi un viss tautas īpašums koncentrēts šīs šķiras — aparāta rokās, tad tas radījis sev daudz privilēģiju, norobežojoties no tautas ar nesagraujamu sienu. Lūk, kāpēc es iestājos par ekonomikas vadīšanas decentralizāciju.

PAR JAUNATNI

Jaunatne ir sociāli vismazāk aizsargātā mūsu sabiedrības daļa. Tāpēc nepieciešams pieņemt Likumu par jaunatni, kurš garantētu jaunatnes sociālās tiesības, pienācīgus darba un sadzīves apstākļus, sevišķi — vidusskolu beidzējiem. Nepieciešams panākt, lai darbotos 1982. gada likums, saskaņā ar kuru jaunlaulātie jānodrošina ar dzīvojamo platību, bet pēc bērna piedzimšanas — ar atsevišķu dzīvokli. Jāpārskata augstskolu studentu un tehnikumu audzēkņu pārāk niecīgās stipendijas.

Es iestājos par patiesi ieinteresētu un brīvprātīgu jauno cilvēku līdzdarbošanos sabiedriskajās organizācijās.

* * *

Deputātu paradums darboties, skatoties, ko dara «augšā», radīja situāciju, ka bez apspriešanas tika pieņemti daudzi svarīgi lēmumi. Galvenais nav deputāta statuss, bet gan viņa pilsoniskā pozīcija, principialitāte un drosme. Tādos gadījumos jābūt vīrišķīgam. Tautai ir jāzina, kāpēc klusējām, kad «sabruka» ekonomika un lauksaimniecība, kāpēc godbijīgi aplaudējām līderim, kuru necienīja tauta. Būtībā par tautas interesēm neviens necīnījās un tās neaizstāvēja. Esmu pārliecināts, ka deputātam ir jābūt neatkarīgam kā no ministrijām un resoriem, tā arī no atsevišķām personām. Savā darbībā viņam jārīkojas tikai saskaņā ar savu vēlētāju gribu.

No sešiem — viens

Visi — goda vīri. Taču deputāta mandāts — viens.

Šajā situācijā, neapšaubāmi, vēlētāju domas dalīsies vai nu vienam, vai otram deputāta kandidātam par labu. Un tā tam arī jābūt. Par kuru kandidātu balsot — tā ir katra vēlētāja personīgā lieta.

Ķerties pie spalvas mani mudināja dziļa pārliecība: katram pirms iešanas pie vēlēšanu urnas vajadzētu līdz galam izprast visas daudzveidīgās aktualitātes, kaislības un centienus, kas virmo mūsu dzīvē un sabiedrībā. Ceru, ka būsiet vienisprātis ar mani, ja teikšu, ka simpātijas vai antipātijas pret vienu vai otru deputāta kandidātu nebūt nav novirzāmas pēdējā vietā. Tās var iespaidot vēlēšanu rezultātus. Taču emocijas ne vienmēr ir labākais ceļvedis. Ja patiešām gribam panākt progresu, tad ļoti svarīgi ir katram un visiem kopā padomāt, **kurš no sešiem izvirzītajiem vīriem varētu dot vislielāko ieguldījumu rajona un republikas turpmākajā attīstībā.**

Mēs daudz runājam par pārbūvi, par demokrātiju. Tomēr neaizmirsīsim padomāt arī par to, kāda būs mūsu jauno tautas deputātu loma patiesas pārbūves un demokrātijas liktenī.

Nav noslēpums, ka agrāk deputāta darbība galvenokārt aprobežojās tikai ar piedalīšanos sesijās un vadības aparāta izstrādāto tēmu apbrīnojami vienprātīgu pieņemšanu. Tagad deputātiem būs jāvelk cits vezums, jāstrādā ar citiem apgriezieniem. Taču, ja var strādāt ar brīvām rokām, ja ir apķērīgs prāts un mērķtiecība, tad galarezultāts būs daudz jūtamāks. Un vēlētāji to spēs novērtēt. Tomēr vēlētājiem jau šodien jāsaprot vēl kas cits. To diktē pati dzīve. Proti, cilvēkam, kuram tagad uzticam deputāta mandātu, par maz ir būt tikai labam darbarūķim un sabiedrībā visnotaļ cienītam pilsonim. Lai risinātu valsts pašpārvaldes jautājumus mūsdienu prasību līmenī, ļoti svarīga ir deputāta sagatavotība šim darbam. Viņam jābūt ar dziļu reālās dzīves izpratni un jāprot uzklausīt tautas domas un centienus, izdarīt pareizus secinājumus. Un pats galvenais — viņam ir jābūt principiālam, ar augstu pilsonisko atbildību un drosmi apveltītam cilvēkam. **Cilvēkam, kas nebaidās aizstāvēt savus uzskatus, kaut arī citiem tas nepatīk.** Kā darbosies deputāts, tā arī veidosies mūsu dzīve. Lūk, vienkāršota, taču patiesa formula.

Kā bija līdz šim? Bieži sūkstījāmies par netaisnīgumu vai visās dzīves sfērās, izbrīnā un sašutumā raustījām plecus, kālab pieņemti atsevišķi nepārdomāti likumi. Vai te daļa vainas nav jāuzņemas katram no mums? Taču mums — vēlētājiem — daudzējādā ziņā bija ierobežotas iespējas izvirzīt un ievēlēt vispiemērotākos cilvēkus. Mēs savas balsis atdevām arī par tādiem deputātu kandidātiem, kuri vai nu nespēja, vai negribēja izlemt jautājumus taisnīgi un tālredzīgi.

Apzinoties to, nelaidīsim garām pašreizējās iespējas. Izmantosim tās saprātīgi.

ALFRĒDS ČEPĀNIS ir viens no sešiem jūsu deputāta kandidātu sarakstā. Jau labi sen, vēl tajos dziļās stagnācijas gados, viņš parādīja pilsonisku drosmi un cīnījās par daudzu problēmu taisnīgāku, racionālāku risināšanu. Dabūja, protams, arī punus, taču gāja tālāk. Pēc jauniem puniem un zilumiem. Un šodien izrādās — pareizi darīja.

Alfrēdu Čepāni pazīstu kopš 1976. gada, kad viņš sāka strādāt republikas Ministru Padomē par vecāko referentu. Pirms tam viņš bija nogājis darba ceļu no traktorista palīga līdz kolhoza priekšsēdētāja vietniekam un rajona ranga darbiniekam.

Valdības namā Alfrēds Čepānis izcēlās ar savu vienkāršību, notikumu un parādību aso uztveri, loģisko domāšanu. Un pats galvenais — spēju līdz galam aizstāvēt savu viedokli. Tolaik biju, kā tagad saka, viņa priekšnieks. Man nebija viegli ap sirdi, kad pēc neilga laika viņu pārcēla darbā uz Ventspili. Jaunajam rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājam ceļamaizē līdzi devu padomu saglabāt savas rakstura īpašības. Uzmanīgi sekojot viņa darba gaitām, ātri vien sapratu — līdz ar gūto pieredzi un rūdījumu Alfrēds Čepānis kļūst arvien prasīgāks, stingrāks un apņēmīgāks. Kā tautā saka, — viņš ir jauna ceļa gājējs, sava ceļa gājējs.

Daudzie par Alfrēdu Čepāni publicētie avīžu un žurnālu raksti, kā arī radio un televīzijas pārraidēs izskanējušie cildinājumi nespēja radīt viņā ne iedomību, ne godkāri. Nē! Alfrēds Čepānis izveidojās par vienu no spēcīgākajiem jaunā tipa darbiniekiem, kuram sveši ir tukši vārdi, skaļas frāzes, kaili solījumi. Tā vietā viņš par dzīvē notiekošo runā atklāti, ar dziļu izpratni. Droši jebkurā vietā izsaka savus uzskatus un aizstāv tos. Viņš nemīl no papīriem lasītas runas un vispārzināmas frāzes.

Atcerēsimies pērnā gada jūliju. Maskava. Kongresu pils. Partijas 19. Vissavienības konference. Alfrēds Čepānis ir mūsu republikas delegāts. Klausoties partijas Maskavas pilsētas komitejas sekretāra pašatskaiti, mūsu Čepānis neizturēja. Viņš aizsūtīja konferences prezidijam trāpīga satura zīmīti ar atgādinājumu, ka delegātiem jārunā par darba kārtības jautājumiem, nevis jāsniedz pārskati un jācildina tēzes. Zīmīti nolasīja, un mēs visi labi atceramies vētrainos aplausus zālē. Šis mazais piemērs jau pats par sevi daudzko izsaka.

Pagājuši tikai daži mēneši, kopš Alfrēds Čepānis ir Rīgā un katru rītu ver valdības nama smagās durvis. Smags ir arī pats darbs, ko viņš veic, pildot republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka pienākumus. Taču viņa enerģija, uzņēmība un darba spars liecina, ka rezultāti neizpaliks. Jūs droši vien gribētu drīzāk gūt kaut ko taustāmu, kādu praktisku labumu.

Viens no pirmajiem jautājumiem, pie kura risināšanas Alfrēds Čepānis stājās, ir visstingrākā sociālā taisnīguma ievērošana esošo resursu un fondu sadalē starp laukiem un pilsētām. Ir jau pieņemti konkrēti lēmumi. Pirmo reizi republikā 60 procenti no visām pārdošanai pareizētajām automašīnām tagad tiks lauksaimniekiem. Taisnīgāk notiek pārtikas produktu un rūpniecības preču sadale.

Alfrēds Čepānis iestājas par kardinālām ekonomisko attiecību izmaiņām laukos, par vispusīgu palīdzību zemnieku saimniecībām. Tie ir viņa paši pirmie soļi jaunajā amatā. Lai, cīnoties par Latvijas vitālajām interesēm, darbs veiktos gan šeit uz vietas republikā, gan Maskavā, svarīgi būtu, ka blakus ieņemamā amata pilnvarām viņam būtu iespēja izmantot lietas labā arī PSRS tautas deputāta tiesības. Tas dotu augļus ne tikai jums — vēlētājiem, bet arī visiem mūsu republikas iedzīvotājiem. No tiesas — liels grēks būtu neatbalstīt cilvēku, kurš iet pārbūves pirmajās rindās un daudz dara, lai mūsu dzīve kļūtu gaišāka.

Esmu pārliecināts, ka Alfrēds Čepānis, kad uzzinās par šo manu atklāto vēstuli jūsu laikrakstā, teiks man ne jau glaimojošus vārdus. Viņš nemīl sevi izcelt un tēlot lielu priekšnieku. Savā darba kabinetā viņš parasti sēž bez žaketes. Kā īsts darbavīrs. Vienreiz par to apjautājos.

— Neesmu ierēdnis. Darbu darot, mīlu atlocīt piedurknes, — sekoja atbilde.

Tāds viņš ir. Viens no jūsu sešiem deputāta kandidātiem.

J. BONDARS

Latvijas PSR Ministru Padomes lietu pārvaldnieka vietnieks

Vienoti Latvijai

Cienījamie vēlētāji!

PSRS tautas deputātu atkārtotajās vēlēšanās 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā ir vairāki kandidāti. Katrs no viņiem pelnījis, lai sauktos par tautas deputātu. Taču jāizvēlas ir viens — tas cilvēks, kas PSRS valsts varas augstākajā orgānā spējīgs vēlētāju intereses aizstāvēt pēc iespējas efektīvāk. Mēs nešauboties par tādu uzskatām Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieku Alfrēdu Čepāni, kurš savu lietišķumu, mērķtiecību un principialitāti apliecinājis iepriekšējās darbavietās.

Ar degsmi un neatlaidību Alfrēds Čepānis iesaistījies republikas valdības darbā. Iedzīvotāju atbalstītam un skubinātam, viņam bieži jādodas uz Maskavu, kur soli pa solim jāaizstāv republikas suverenitātes vitālie principi dažādās mūsu saimnieciskās dzīves jomās. Latvijas ekonomikas uzplaukums atbilst visu tautību republikas iedzīvotāju interesēm, arī PSRS interesēm. To nodrošināt var tikai tāda ekonomika, kas funkcionē atbilstoši likumiem. Vienīgi tāda ekonomika var izvest mūs no strupceļa, kur esam nokļuvuši, pateicoties birokrātiski administratīvajai pārvaldes sistēmai.

Alfrēds Čepānis iestājas par tādām lauku apsaimniekošanas metodēm, kas Latvijā sevi apliecinājušas garā laikaposmā. Viņš ir kvēls latviešu valodas kā valsts valodas aizstāvis, droši vēršas pret migrāciju pārtraucošā lēmuma torpedētājiem, pret visiem demokratizācijas procesa sašaurināšanas tīkojumiem.

Cienījamie vēlētāji! Atcerieties, ka 14. maijā, izdarot izvēli savā vēlēšanu iecirknī, jādomā par visu Latviju, tās nākotni, par progresīvo spēku vienotību. Mūsu šķelšanās vai pasivitāte vēlēšanās būtu pa prātam pārkārtošanās un demokratizācijas procesa dozētājiem.

Sakot «jā» Alfrēdam Čepānim, teiksim «jā» mūsu dzīves atjaunotnei.

Stučkas rajona darba kolektīvi: kolhozs «Aizkraukle», Pļavinu HES, Stučkas SCO, Lauktenika, A. Upīša vidusskola, Latvijas Zemkopības zinātniskās pētniecības institūts u. c., pavisam 31 darba kolektīvs.

Ielu svētkos

APRĪĻA nogalē Preiļos noritēja Orlova un Mehanizatoru ielu svētki. Šoreiz tiem bija jauna iezīme, proti — tie bija nevis skaistu runu, bet gan darba svētki.

Jau pirms tam šo ielu dzīvojamo namu rajonā bija notikušas trīs talkas. Labiekārtota teritorija pie memoriālās plāksnes Padomju Savienības Varonim M. Orlovam, nojaukti vecie šķūnīši un to vietā iestādīta liepu aleja. Ierīkots arī viens no labākajiem bērnu laukumiem pilsētā. Labiekārtošanas darbos, kuru devīze bija «Par sakoptu Latviju», aktīvi piedalījās «Lauktehnikas» rajona apvienības un pilsētas komunālā dienesta ļaudis, paši iedzīvotāji. Līdzekļu ieguldījumu sniedza komunālo uzņēmumu iecirkņa daildārzniece Z. Igolniece, strādniece A. Pastare. Lai rosinātu iedzīvotājus, bija organizēts konkurss par skaistāko puķu dobi, kurā par labāko tika atzīta B. Rivčas iekārtotā. Visus uz aktīvu līdzdalību darba svētku sagatavošanā un norisē rosināja māju komitejas priekšsēdētājs J. Ciš.s.

Pašu svētku programmā bija kociņu stādīšana, ielu iedzīvotāju un ciemiņu uzstāšanās, konkursu rezultātu apkopošana, koncerts. Izskanēja doma, ka tādu «svētku» pilsētā vajadzētu organizēt vairāk, ka darbs mikrorajona labiekārtošanā tiks turpināts.

ATTĒLOS: Ielu svētkos uzstājas kara un darba veterāns Nikolajs Serkins; svētku norises mirkļi.

J. SILIČKA foto

Daugavpils rajona Vīšķu lauksaimniecības tehnikuma mehanizācijas nodaļas manā audzināmajā 1. N kursā mācās ļoti daudzi puiši no Preiļu rajona — gan no laukiem, gan no Līvānu pilsētas.

Sirdsapziņa — šodien, vakar, rīt...

Es kā vēsturniece un psiholoģe mēģinu viņos atrast, saskatīt labās rakstura īpašības, lai uz to bāzes virzītos tālāk, tai pašā laikā izskaužot nevēlamo.

Uzskatu, ka katrs zēns ir interesanta, noslēpumaina personība ar savām iespējām. Protams, visi nav un nekad nebūs līdzīgi, bet iesaistīt audzēkņus aktīvā darbā — tas ir mūsu, skolotāju, pienākums.

Bet tagad — par 1. N kursa audzēkņu sabiedrisko dzīvi. Šī gada februārī mēs kopā organizējām Sirdsapziņas nedēļu, kurā ietilpa sekojoši pasākumi.

Izstāde «30., 40. un 50. gadu sākums — Staļina represiju laiks» tika izvietota kopmītnes atpūtas telpā. To apmeklēja gan skolotāji, gan pārējo kursu audzēkņi. Ar savu saturīgumu un estētisko noformējumu izstāde izpelnījās kolektīva atzinību un augstu novērtējumu. Izstādes organizatori bija J. Rivža (kursa kultorgs) un D. Bjalkovskis (kultorga palīgs).

Notika tikšanās ar tehnikuma ķīmijas skolotāju Ārensi, kura represiju laikā bija izsūtīta uz Sibīriju. Zēni klausījās interesanto, bet sūro stāstījumu, uzdeva jautājumus — kāda ir Staļina visnecilvēciskākā rakstura īpašība, kur un kā tehnikumā varētu iemūžināt Staļina represiju upuru piemiņu utt.

Vēstures stundās audzēkņi gatavoja stāstījumus, konspektus par minēto un vēl maz zināmo traģisko laiku. Par padarīto darbu viņi saņēma atzīmes. Labākās atbildes bija J. Ņikiforovam, Ē. Vilcānam, A. Jasinovičam (visi trīs — Līvānu puiši), kā arī — J. Rivžam, D. Bjalkovskim, I. Leitānam, Sondoram. Stāstījumos tika izvirzīta problēma: kā šodienas cilvēkus un viņu dzīvi ir ietekmējis stagnācijas periods u. tml.

Sirdsapziņa — ne tikai vakardiena, bet arī šodiena. Tāpēc nedēļas beigās 1. N kurss organizēja disputu «Skaista dzīve. Kāda tā ir?». Disputā tika izskatīti šādi jautājumi — labais un ļaunais cilvēkos, skaistais dzīves ideāls, tika apspriesta filma «Mazā Vera» un apspriests tas, kas būtu jāizdara audzēkņiem pašiem, lai dzīvi tehnikumā padarītu saturīgāku, interesantāku, skaistāku.

Sevišķi interesantas domas bija par «Mazo Veru». Ļoti nopietni spriež J. Ņikiforovs. Nosodīdams viņš raksta: «... Ja par Veru ģimenē būtu vairāk rūpējušies un pievērsuši uzmanību, viņa nenoietu no ceļa, nesāktu dzert, pīpēt un pīties ar nepazīstamiem puišiem.... viņa savā rīcībā.. bija ļauns cilvēks». Arī A. Jasinovičs un Ē. Vilcāns nosoda Veru, piebilzdami, ka vainīgi ne tikai vecāki, bet arī pati Vera, «... jo viņa taču nebija bērns un saprata, ko dara».

Tagad pievērsīsimies savai dzīvei tehnikumā. Arī par to bija runa disputā. Šai sakarā J. Rivža raksta: «Lai dzīvi tehnikumā padarītu interesantāku un skaistāku, ir jārīko vairāk pasākumu... Vajag biežāk rīkot ekskursijas, lai audzēkņi vairāk uzzina par savu un arī citām brālīgajām republikām. Labi vēl būtu, ja vairāk stundu būtu ar praktisku ievirzi».

Tas ir viss par Sirdsapziņas nedēļu. Vēl gribu uzsvērt, ka 1. N kurss piedalās Žēlsirdības kustībā, uztur sakarus ar Naujenes bērnu namu. Sevišķi aktīvi ir J. Pauniņš un J. Rivža. Piemēram, Jaungada svētkos viņi veda Naujenes mazuļiem ne tikai dāvanas, kuras sarūpēja viss kurss, bet arī skaistus dzejolīšus un, kas vissvarīgākais, — cilvēcisko sirds siltumu.

Ceru, ka 1. N kursa puiši neatkāpsies, bet turpinās vēl aktīvāk radīt apkārtējo skaistumu un cilvēcisko siltumu. Galvenais, lai netrūktu paškritikas, kas aiztur cilvēka garīgo lejupslīdi un stimulē personības izaugsmi. Cerēsim, strādāsim kopā, un gan jau kaut kas iznāks!

L. KONDRATJEVA,

Vīšķu lauksaimniecības tehnikuma skolotāja

9. maijā Čehoslovakijas Sociālistiskā Republika svinēja nacionālos svētkus — atbrīvošanas dienu no fašistiskajiem iebrucējiem 1945. gada.

Prāga. Spoža pavasariga gaisma par seno Čehoslovakijas galvaspilsētu pasvītro to jauninājumu, kas ir skāris pilsētas vēsturisko centru. Tas ir unikāls etnogrāfiskais arhitektūras ansamblis — Prāgas kremlis, Karlovas tilts, Staromestas rātsnams — pēdējo gadu laikā kapitāli restaurēts un tagad pilsētas iedzīvotāju un tās ciemiņu priekšā ir atklājies visā savā skaistumā.

ATTĒLĀ: Staromestas laukumā.

TASS fotohronika

Būs!

Vai atceraties, pagājušā gada 1. oktobrī Preiļos noritēja rajonā pirmie Jaunatnes svētki?

Šobrīd jau notiek gatavošanās otrajiem. Arī tos organizē komjaunatnes rajona komiteja.

Izveidota svētku orgkomiteja. Tās sastāvā — komjaunatnes rajona komitejas darbinieki, rajona komjaunatnes organizāciju sekretāri un komjaunieši — vietējie mākslinieki, skolēni, kolhozu un rūpniecības uzņēmumu jaunieši.

Ir daudz ieceru — nopietnu un nenopietnu. Ir vēlēšanās šos svētkus veidot saturīgākus un interesantākus, nekā iepriekšējos. Ir noteikts arī konkrēts datums — 17. jūnijs, kad Preiļu parkā risināsies jauniem ļaudīm tuvi, saprotami un absolūti nepieciešami notikumi, tikšanās un ēverģēlības.

Svētku organizēšanas (meklēšanas un galvu lauzīšanas) darbs tikko sācies. Tas nozīmē, ka ikvienam no jums — nākošajiem svētku dalībniekiem — ir jāpiezvana uz komjaunatnes rajona komiteju (tel. 22496) un jāizsaka savi ierosinājumi vai jāpiedāvā palīdzība, jo tā noteikti būs nepieciešama svētku organizēšanā, noformēšanā utt. Tātad — meklējam palīgus!

Meklējam arī sponsorus! Uzņēmumus, organizācijas, kas vēlētos svētkos reklamēt savu produkciju un arī materiāli atbalstīt šo pasākumu.

Vēl — tiek izsludināts SVĒTKU EMBLĒMAS KONKURSS!!!

Emblēmas formas, tēmas un izteiksmes izvēle — pilnīgi jūsu ziņā. Ierobežots tikai laiks šī darba izpildei un iesniegšanai komjaunatnes rajona komitejā. Proti, tas ir — VIENA NEDĒĻA kopš šī paziņojuma publicēšanas.

Konkursa uzvarētāju gaida ne vien morāls gandarījums (jo emblēma tiks izmantota svētku noformējumā, afišās, uzlīmēs, vimpeļos), bet arī naudas prēmija.

Uz sadarbošanos!

S. JOKŠTE

Redaktors P. PIZĒLIS

LTF rezolūcija

LTF Preiļu pilsētas un ciemu nodaļas valde izsaka bažas sakarā ar traģiskajiem notikumiem Gruzijas PSR galvaspilsētā. Mūsu apziņā tanki Tbilisi ielās asociējas ar bruņumašīnām Rīgas ielās. Izsakām savu līdzjūtību neatkarību un brīvību mīlošajai tautai. Pieprasām saukt pie atbildības īstos vardarbības vaininiekus un izraisītājus, atbrīvot neformālo organizāciju līderus, sniegt vispusīgu un patiesu informāciju par traģiskajiem notikumiem Tbilisi.

Sprīdīša svētki

Par skaistu un sengaidītu notikumu 2. klases dzīvē izvērtās Sprīdīša svētki.

2. klases skolēni bija pirmie skolas vēsturē, kuri kļuva par Sprīšiem. Taču, lai saņemtu šo nosaukumu, bija krietni jāpastrādā. Vispirms visi kopā izlasījām un apspriedām A. Briqaderes luļu «Sprīdītis». Sagatavojām nelielu savu rokdarbu izstādi. Ļoti skaistus darbus bija atnesis Z. Skutelis. Un tad svētku diena bija klāt!

Ejot uzpostajā zālē, priekšā bija trīs vārti. Pie katriem vārtiem bija jāzina kāds no trijiem Sprīdīša likumiem:

Sprīdītis čaklis;

Sprīdītis godīgs;

Sprīdītis visiem bērniem draugs.

Pie pirmajiem vārtiem skolēni skandēja tautasdziesmas par čaklumu, pie otrajiem — teica sakāmvārdus par godīgumu, bet pie trešajiem — dziedāja dziesmu par draudzību.

Svētkos bija ieradies arī pats Sprīdītis, vecmāmiņa, Lienīte un princese. Viņi visi kopā palīdzēja pionieru vadītājai — skolotājai A. Kivleniecei vadīt pasākumu. Pats Sprīdītis bērniem lika izturēt vairākus pārbaudījumus. Bija gan jautrā stafete, gan zirņu lasīšana, gan mīklu minēšana. Piemēram, no kuras pasakas ir stabulīte, lāpsta un koka karote?

Kad bērni bija veiksmīgi tikuši galā ar visiem uzdevumiem, pienāca ilgi gaidītais brīdis, kad viņiem tika piespraustas nozīmītes, uz kurām attēlots Sprīdītis, un uzsietas prievītes.

Svētki beidzās ar jautrām rotaļām un dejām.

A. PASTARE,

Priekuļu astoņgadīgās skolas 2. klases audzinātāja

JELGAVAS LINU RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs. — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audējas, vērpējas, lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores, tinējas — šķeterētājas mašīnu operatores.

Šajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartiņas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pienem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

PREIĻU SPECIĀLIZĒTAJAI PĀRVIETOJAMAJAI MEHANIZĒTAJAI KOLONAI darbā vajadzīgi:

darbu vadītājs,

santehnisko darbu meistars,

elektrogāzes metinātājs,

sanitāri tehnisko sistēmu un iekārtu montētāji,

traktorists.

Tuvākas ziņas darbā iekārtošanas birojā.

4. jūnijā plkst. 11.00 Preiļu rajona kultūras namā notiks

BĒRNĪBAS SVĒTKI.

Pieteikties personīgi kultūras namā līdz 26. maijam.

Svētkos piedalās 4 — 5 gadus veci bērni.

Administrācija

Līvānu pilsētas kultūras nams lūdz bērnus pieteikties Līvānu pilsētas bērnu bibliotēkā līdz šī gada 25. maijam uz Bērnības svētkiem.

PĀRDOD zirgu. Zvanīt 65515.

Pār tavu darba mūžu vakars klājas,
Miers auklē rokas, darbā gurušas.
(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību un sērojam kopā ar Gitu DINVIETI, no tēva atvadoties.

ARA «Preiļi» kolektīvs.

Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes māte
Pārklāj smilšu paladziņu.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, no Teklas LIEPNIECES atvadoties.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs.

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

šūšanas iekārtu operatores,
adītājas,
vērpējas.
Mācību ilgums 3 gadi.
Lenšu iekārtu operatori.
Mācību ilgums 1 gads.

Uzņem jauniešus ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas praksē nopelnītās summas.

Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpšanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

13. un 14. maijā Jaunaglonas ciemata mototrasē «Ilzezers» notiks brīvprātīgās sporta biedrības «Darba rezerves» PSRS **čempionāts motokrosā.**

Sākums plkst. 11.00.

Piedalās PSRS republiku un pilsētu labākie sportisti.

12. maijā

Jaunaglonas 58. arodvidusskola aicina rajona skolu absolventus un skolotājus uz atvērto durvju dienu. Sākums plkst. 10.00.

VALSTS ENERĢIJAS UZRAUDZĪBAS UN SADALES UZŅĒMUMA AUSTRUMU TĪKLU NODAĻA

organizē elektrotehniskā personāla apmācības kursus.

Izziņas pa tālruni — Enerģijas uzraudzības dienests, Preiļos 21260.

ĻEŅINA KAROGS

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpilī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 690 eksemplāri (latviešu valodā — 10 330 eks., krievu valodā — 4 360 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 712.